

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 106/09
Люксембург, 2 декември 2009 г.

Решение по дело C-358/08
Aventis Pasteur SA/OB

**В хода на съдебно производство, заведено погрешно срещу доставчика на
дефектна стока, производителят може да замени доставчика само в
десетгодишен срок от пускането в обращение на стоката**

*След изтичане на този срок обаче това заменяне е възможно, ако производителят
притежава изцяло доставчика и е взел решение за пускането на стоката в обращение на
пазара.*

Директивата относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока¹, предвижда десетгодишен срок за предявяване на иск срещу производителя. Законът, с който тази директива е транспонирана в Обединеното кралство, разрешава след изтичането на този срок, при определени обстоятелства, заменянето в рамките на съдебното производство на ответника с друг, по-специално в случаите, в които е допусната грешка по отношение на лицето, срещу което трябва да бъде предявен искът.

Френското дружество Aventis Pasteur SA (APSA) произвежда фармацевтични продукти, сред които и ваксина *antihaemophilus*. Mérieux UK Ltd — дъщерно дружество на APSA, което се притежава изцяло от последното и упражнява дейност като разпространител в Обединеното кралство — продава партида дози от ваксината на британското Министерство на здравеопазването, предназначена за болница, която на свой ред доставя част от тези ваксини на лекарски кабинет.

Вследствие на прилагането на доза от разглежданата ваксина, г-н ОБ е засегнат от тежки увреждания. Първоначално той подава иск за обезщетение за вреди срещу британското дъщерно дружество Mérieux UK Ltd, станало впоследствие Aventis Pasteur MSD (APMSD), в десетгодишния срок. След това ОБ прави искане APSA да замени APMSD поради това, че към момента на завеждане на делото е смятано погрешно, че производителят на разглежданата ваксина е APMSD. Това искане за заменяне обаче е направено след изтичането на десетгодишния срок, предвиден за предявяване на иск срещу производителя.

House of Lords, сезиран с правния спор, се обръща към Съда с въпрос относно съвместимостта на националното законодателство с Директивата относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока.

Съдът напомня, че Директивата не предвижда процесуални механизми, които следва да се приложат, когато увредено лице предявява иск за отговорност във връзка с дефектна стока, но допуска грешка в лицето по отношение на производителя. Ето защо условията, при които в рамките на такъв иск може да се допусне заменянето на една страна с друга, следва по принцип да се определят в националното процесуално право.

¹ Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока (ОВ L 210, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 183).

Дадена национална правна норма обаче не може да се прилага така, че да позволи след изтичането на десетгодишния срок производителят да бъде привлечен като ответник в производство, заведено в този срок срещу различно от него лице. Всъщност обратното разрешение би довело до това да се допусне, че давностният срок може да бъде прекъснат по отношение на този производител на основание, различно от завеждането на съдебно производство срещу него, но и би довело до продължаване на този срок, което би поставило под въпрос принципа на правната сигурност.

Съдът счита, че отчитането на субективни елементи, например погрешното приписване от страна на увреденото лице на качеството на производител на стоката, за която се твърди, че е дефектна, на дружество, което не е неин производител, би пренебрегнало уредените в Директивата обективни правила за хармонизация.

Поради това Съдът стига до заключението, че по принцип **Директивата не допуска национална правна уредба, която разрешава заменянето на един ответник с друг в хода на съдебно производство, да се прилага така, че да позволи след изтичането на определения в нея десетгодишен срок даден производител да бъде привлечен като ответник в съдебно производство, заведено в този срок срещу различно от него лице.**

Освен това в конкретния случай Съдът счита, че Директивата допуска възможността в съдебното производство, заведено в десетгодишния срок срещу дъщерното дружество, което изцяло е притежавано от производителя, последният да замени своето дъщерно дружество, ако юрисдикцията установи, че решението за пускането на съответната стока в обращение е взето от този производител.

Освен това според Съда Директивата трябва да се тълкува в смисъл, че **когато лицето, увредено от стока, за която се твърди, че е дефектна, не е имало възможност разумно да идентифицира производителя, преди да упражни правата си срещу доставчика на тази стока, този доставчик трябва да се счита за „производител“ по смисъла на Директивата, ако не е съобщил на увреденото лице надлежно и по собствена инициатива самоличността на производителя или на своя собствен доставчик.** В конкретния случай, след като APMSD в качеството си на дъщерно дружество на APSA е закупило разглежданата ваксина пряко от последното, APMSD непременно е познавало самоличността на производителя към момента, в който ОБ го е призовал на съд.

По този въпрос Съдът уточнява, че националната юрисдикция следва да направи необходимите проверки. Ако тя приеме APMSD за „производител“, би било допустимо да се направи заключение, че заведеното от ОБ съдебно производство срещу това дружество прекъсва давностния срок по отношение на последното. Обратно, подобен извод не допуска възможността да се уважи искането за заменяне на APMSD с APSA предвид обстоятелството, че това искане е направено след изтичането на десетгодишния срок.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708